

WERNER SCHWAB

**VOLKSVERNIETIGING
OF MIJN LEVER IS ZINLOOS**

Een radicale komedie
(Volkvernichtung)

Vertaling Tom Kleijn

*Aan mijzelf opgedragen, de auteur,
de grootschalige leugenaar.*

Copyright: Thomas Sessler Verlag - Wien 1991
© Copyright Nederlandse vertaling: Tom Kleijn 1993

PERSONEN

MEVROUW WURM

Een uitgemergelde gepensioneerde vrouw.

HERRMANN

De zoon van Mevrouw Wurm, ongeveer dertig jaar oud, horrelvoet, maakt een groteske en verloren indruk, meer valt er niet over te zeggen.

FAMILIE KOVACIC

Meneer en Mevrouw Kovacic zijn in de zogenaamde bloei van hun leven, de dochters, Desiree en Bianca, iets jonger dan Herrmann. Zij zijn allebei tamelijk ordinair opgedirkt, met volle boezem en dergelijke ...

MEVROUW GROLLFEUER

Een echt deftige oude dame, verzorgd en anachronistisch. Zij maakt enerzijds een ontroerende indruk, vanwege een zeer persoonlijke gevoeligheid, en anderzijds een extreem arrogante, vanwege een nadrukkelijke behoefte aan distantie.

Ruimte

Eerste bedrijf: Het onderkomen van Mevrouw Wurm, kamer met keukenalkoof in doorsnee. Een echtelijk bed, daarboven religieuze kitsch, oude kalenders, etc, op de voorgrond de meest uiteenlopende gebruiksvoorwerpen, zelfs tuingereedschap. Een armelijke, maar keurig aan kant gehouden rommelmarkt.

Tweede bedrijf: De woonkamer van de familie Kovacic. Nieuw, gruwelijk meubilair, ambtenarensmaak, een beetje duur en veel opschepperij.

Derde en vierde bedrijf: De eetkamer van Mevrouw Grollfeuer, alles is donker, oud en kostbaar. Overal staan aangebroken drankflessen en glazen.

Taal

Welnu, alles is een taalprobleemstellingcommando ...

EERSTE BEDRIJF

(Herrmann zit aan tafel en schildert ijverig een schilderij. Hij gaat helemaal op in deze bezigheid en bijt op zijn tong. Op tafel de verfdoo, een glas water om de kwasten uit te spoelen en een jeneverfles met glas.

Opeens is hij de draad kwijt, doopt het penseel in de jenever en neemt een slok van het spoelwater. Hij proest en hoest en moet bijna braken. Mevrouw Wurm, die in de keukenalkoof bezig is, loopt snel naar Herrmann toe.)

MEVROUW WURM

Drink jij jouw lichaam alweer vol met jouw verkeerde schilderkunst? Zelfs om te drinken heb jij een te grote ongeschiktheid. Nu werk jij de kleuren van de algemene schilderkunst alweer op de zenuwen. Nu heb je alweer een stiekeme borrel naast het toekomstloze spoelwater gezet, ofschoon ik jouw lichaam uitdrukkelijk iedere alcohol heb verboden. Jouw lichaam gehoorzaamt jou ook nooit en jouw mens wil mij niet gehoorzamen. Alleen ik moet altijd de grote moraal moeten gehoorzamen, omdat anders jouw leven door iedere zin op de mesthoop wordt gesmeten. Als het jouw leven kon helpen, dan zouden al jouw hele slechte karaktertrekken van kant gemaakt moeten worden. Maar dan zou jij je hele mens moeten inleveren, omdat jij een door en door slecht leven in jouw lichaam hebt.

HERRMANN

Maar Mamma, mijn schilderij, dat verdwijnt toch helemaal in de naargeestige kleuren, als ik in mijn binnenleven geen vrolijk vuurtje stook. Ze zijn altijd in zo'n schemering gehuld, deze landschappen ... en laten mij niet met rust, als niet een opgewekt oog een vriendelijkheid op de natuur kust.

En Meneer de Huurbaas heeft net zo'n ernstig gezicht getrokken als een President, toen hij zei, dat het schilderij een bont schilderij moet worden ... met veel kleuren en een vrolijke boodschap. Er moet een echte opgewektheid tegen de muur van de kinderkamer komen, heeft Meneer de Huisbaas gezegd, anders betaalt hij die honderd gulden niet, heeft hij gezegd.

MEVROUW WURM

Als een alcoholische lichaamsrottigheid verantwoordelijk moet zijn voor een kleurrijk kunstenaarsbestaan, dan kan ik ook zonder zo'n levensschilderij. En nu ga jij het allerbeste de keukenhoek in en verdroogt het serviesgoed in het dressoir naar binnen. En daarna wacht het volle vuilnisvat nog op jouw aandacht, want dat moet naar beneden naar de binnenplaats begeleid worden. En ik ben nu eenmaal van mening, dat het goed voor jou moet zijn, als jij jouw taken snel en hulpvaardig uitvoert als een gehoorzaam mens.

HERRMANN

Maar als Meneer de Huisbaas binnenkomt bij de deur, zeg ik tegen hem, dat jij iedere dag mijn kunst in de afwas transporteert en in de vuilnisbak smijt. En dan zal ik Meneer de Huisbaas wel vertellen, dat mijn kleuren dankzij jouw onmenselijkheid in elke eerste de beste kuil ondergespit worden. En dan zal Meneer de Huisbaas een pak geld voor mij uit zijn broekzak trekken en mij bij jou weghalen. En dan zal ik een

kleurechte kunstenaar kunnen zijn ... buiten jou om. Herrmann Wurm is een schilder die van belang is voor de stad, zullen ze dan zeggen, die heeft het gemaakt, die Wurm. En jij zult dan helemaal alleen zijn, omdat jij een oude vrouw bent.

MEVROUW WURM

Ik ben de eerste mens boven jou, die het zou begroeten, als de wereld een gat vrij zou maken, waar jij je in kon laten zakken. Maar de wereld heeft niet zo'n stompzinnigheid in haar aardbol, dat zij zo iemand als jij in zich wil laten. En alleen omdat Meneer de Huisbaas een keer een schilderij van jou koopt voor de kinderkamer van zijn kinderen, ben jij nog lang geen indrukwekkende schilder, die een treinkaartje voor heel de wereld heeft.

HERRMANN

Een schandelijke oude zeug ben jij, die mij van de hele wereld weg wil denken. Maar ooit zal er een dag opduiken, die zich gedwongen zal zien, in een kennis op te nemen, dat de schilder Herrmann Wurm in Graz zijn licht heeft gezien en dat hij dat meteen op het hele aardoppervlak heeft afgebeeld. Graz ... zal men zeggen ... en Wurm ... zal men zeggen ... en uitvinder van de persoonlijke lichtstralen ... zal men zeggen ... een kleine stad: grote kunst ... zal men zeggen ... en heel gewoon Grazkunst ... zal men voor zich uit zeggen. Want een echte Grazkunst, dat is geen kattenpis die door een hond wordt opgelikt, die dan door een vrachtwagen in elkaar gereden moet worden. En de Grazkunst, die is al helemaal geen aangevreten lever, die uit een alcoholisch lijk is gevallen ... bij het wassen van het lijk. En al helemaal niet is de Grazkunst voor niets te gebruiken ...
Niemand kan Graz uit mijn leven weghalen.

MEVROUW WURM

Maar wat is dat dan voor een soort kunst, de Grazkunst?

HERRMANN

De Grazkunst dus ... deze kunstsoort, dat is, als de artistieke mensen hun gevoelens in de gevoelige stad ... beheersen ... dus als een kunstsoort zich een uniek begin permitteert uit de gevoelige Grazmens. Dat is zo, als wanneer Meneer de Huisbaas zegt, dat hij een kleurenschilderij in de kinderkamer van de kinderen van Graz naar binnen wil gebruiken ...

Maar wat dan nog ... altijd stromen uit jouw ingewanden zulke gemene vragen tevoorschijn, altijd knijp jij mijn sprekende kunst zo lang af, tot zij geen lucht meer kan krijgen. Nauwelijks rijzen mijn gedachten als de mooie zwart-witte pinguïns in de hemel omhoog, of jij rukt de buik van mijn hele kunst uit elkaar als van de doorgekookte soepkippen op iedere zwarte zondag.

MEVROUW WURM

Jij zult nog ooit een heel groot verlangen moeten hebben naar mijn soepkippen in hun zondagssoep. Jij zult nog ooit naar iedere kip in een kippenwinketalage met een grote hartstocht moeten kijken, als ik als jouw moeder ben gestorven. Elke zondag zal jou mijn soepkippen afnemen, en die weggelopen kippen zullen jou je leven afnemen, omdat jouw slechte leven mij in het graf gebracht zal hebben. Als ik eenmaal dood zal zijn, Herrmann, dan zul jij een smartelijk einde op je moeten nemen zoals een moeilijke opdracht.

HERRMANN

(nadat hij hectisch op zijn hoofd heeft gekrabd ... dweperig:)

Er zal ooit een jeugdige morgen komen, die bij wijze van een uitzondering een lekkere geur zal hebben, en ik zal één keer in mijn leven een vriendelijke droom hebben gehad en ik zal met de rechtervoet vooruit, dus met de juiste voet van het leven, zijn opgestaan. En alles wat vreselijk is geworden in mijn Herrmann, zal niet meer bang hoeven te zijn, want ik zal met een sneeuwwitte verwondering kunnen vaststellen, dat de wereld er in zijn geheel gemakkelijk bij is gaan liggen. En dan zal ik net zo rustig als de hele wereld mijn eigen hoofd kunnen omdraaien en met mijn eigen ogen jouw bed afzoeken, waar jouw lijk in zal liggen. Jouw tong zal uit je bek hangen, en ik zal de ogen van jouw kadaver dichtdrukken, zoals je op de knop van de moderne WC-spoelingen kunt drukken ... één keer drukken ... en de blik en de stront zijn weg.

(Hij loopt naar zijn moeder toe en brult:)

En nooit meer zal ik in mijn geheime slaap met een wijwatergier uit Fatima besproeid worden, en nooit meer zal ik de in jouw lulu geweekte patatochips moeten vreten, en nooit meer zal ik moeten horen dat ik de geslachtelijke straf voor jou ben, vanwege de verleidingskunsten van mijn vader, en nooit meer zal ik 's nachts geen schilderij meer mogen schilderen, omdat het zonde is van de elektrische lichtstroom

...

En mijn kreupelvoet zal zich misschien vrij kunnen maken, omdat het hele lichaam opeens het leven kan ontdekken ... En tenslotte zal ik misschien een kleine goddelijke nakomeling mogen zijn, omdat ik uniek ben, omdat bij jou maar één enkele bevruchting is aangebracht ... en ik zal ...

(Mevrouw Wurm geeft Herrmann een draai om de oren.)

MEVROUW WURM

Jij bent harteziek. Jij bent in een levensziekte opgesloten. Jij hebt werk nodig, dat jou inlijft. Jij hebt een bezigheid nodig, die jou voorgoed gevangen neemt. Sta op, doe je zieke mond op slot en ga. De keuken wacht op jou. Een keuken wacht altijd.

(Herrmann trekt zich vertwijfeld in de keukenalkoof terug. Mevrouw Wurm gaat op bed liggen en sluimert meteen in. Herrmann zet woedend de radio aan. Men hoort een verkeersmededeling. Herrmann luistert, zet de radio af, tikt alsof hij een lumineus idee heeft gekregen op zijn voorhoofd, grijnst en stormt de kamer in.)

HERRMANN

Mamma, stel je voor, ze hebben net op de radio gezegd, dat de negers de Paus hebben doodgeschoten in Afrika. Eenenzestig kogels hebben ze in zijn buikholte gevonden, net zoveel kogels als jij jaren op je rug hebt. Dat is echt verschrikkelijk, niet?

MEVROUW WURM

(springt op en trappelt buiten zichzelf op dezelfde plaats, terwijl er een gedempt gejang uit haar komt ...)

Ik heb het altijd moeten weten. Ik heb het toch onder grote angst altijd uit mijn lichaam naar buiten gesproken.

(snikt luid)

Als je de wereld veel te gelukkig kan maken, dan moet de wereld ooit ongelukkig worden.

(snikt luid)

Alle mensen hebben de Heilige Vader altijd in de mond willen nemen, en die godvervloekte negers brengen de aardbol tot stilstand.

(Zij snikt, knielt voor haar bed neer en begint huilend te bidden ...)

HERRMANN

(lacht boosaardig)

Nu ben je weer die kleine oude zeug, die krijst, omdat zij voor de eerste keer heeft moeten zien, hoe goed een slachtpinapparaat werkt. Nu ben je weer de bergreddingsbrigade die ze de berg hebben afgepakt. Nu ben je weer waar je thuishoort. Nu maak je weer je levenslange levenskromme rug. Terwijl de kapotgeschoten zwijnenbuik van jouw Heilige Vader alleen maar een schertsartikel van mij is. De Paus, die zit vast en zeker lichamelijk ongeschonden in Rome en vreet zijn pizza *(lacht bulderend)*.

MEVROUW WURM

Is dat ook echt in een waarheid? De negers hebben hem niet opgevreten?

HERRMANN

De negers hebben ook hun kieskeurigheden in Afrika. Alles krijgen die ook niet naar binnen.

MEVROUW WURM

(gaat kaarsrecht rechtop staan)

Ik ben jouw moeder. Ik heb jou het leven in je lichaam naar binnen geschonken. Omdat ik jou op de wereld heb gebracht, hoefde jij niet in de hel te blijven, waar alles op het leven moet wachten. Alles moet kunnen bestaan en ik vervloek jou in alle smartelijke smarten naar beneden, waar ze jou het voortdurend aangroeiende geslacht steeds weer zullen afsnijden. Jij zult nu niets anders vernederen dan jezelf. Jij zult het verdroogde serviesgoed naar het dressoir begeleiden en de vuilnisbak zal jou laten zien, wie je bent, wanneer jij hem aan de grote massavuilnisbak moet toevertrouwen.

(Herrmann loopt bangelijk naar de keukenalkoof en begint heftig serviesgoed af te drogen. Mevrouw Wurm gaat erbij staan en houdt hem in de gaten.)

Wees voorzichtig met die koffiemok, daaruit dronk mijn vader zijn dagelijkse melk. Als jij die uit elkaar breekt, ben je verloren.

Jou zal jouw boosaardige leven nog wel eens afgepakt moeten worden. *(brult)* Droog het bord behoorlijker af en druppel de vloer niet onder. Nu heb je mijn middagslaap vernietigd en omdat mijn middagslaap gebroken is, rest mij alleen nog een slapeloze nacht, waarin de zorgen om jou mijn hart en mijn hele bloedsomloop zullen wurgen. Maar ook jij zult geen slaap mogen vinden, jij zult door een boete wakker gehouden moeten worden. Nu sta ik hier en ben aan het einde van een rust beland. Mijn hele lichaam gedraagt zich als een Russische atoomcatastrofe. Alles moet sidderen door jouw schuldigheid. Alles is zinloos geworden vanwege de verschrikkelijke opwinding. Aan de ene kant bestaat er een verkwikkende opluchting, omdat de Heilige Vader leeft en leeft, en aan de andere walgelijke kant woedt een woede, omdat mijn lijfeigen vlees en bloed alles uit mijn leven neemt, alsof het van hem was. De Paus is niet gestorven en jij leeft nog steeds.

HERRMANN

Maar het was alleen maar een in elkaar geknutselde grap, omdat je me alweer zo op de zenuwen werkte.

MEVROUW WURM (*brult*)

Houd je smerige mond in jouw zonde. In mijn buik heeft jouw vader mijn graf gedolven.

(Herrmann duikt in elkaar en laat een bord vallen, dat natuurlijk breekt. Beiden verstarren.)

MEVROUW WURM

(afgemeten langzaam)

Uit het bord, dat jij nu hebt verdonkeremaand, heeft mijn vader zijn laatste griesmeelpap gegeten tijdens zijn kanker. In dit bord heeft zich de laatste griesmeelpap bevonden, die mijn vader kon binnenhouden, voordat de kanker hem naar Zijn Lieve Heer omhoog heeft gestorven. Meer dan vijftig jaar heeft dit bord een normale relatie met de wereld gehad. Jaar in, jaar uit heeft men zijn rechtschappen het lichaam naar binnen verdiende eten uit het bord gegeten en iedere goede huisvrouw heeft het bord met eerbied voor het leven en zijn voeding afgewassen en te drogen gelegd. *(schreeuwt:)* En vijftig jaar na het ontstaan van een bord komt er een boosaardige kreupele aan het bord en vernietigt zijn vijftig jaar. Maar van mijn mens hebben ze altijd al al het mooie weten weg te houden. Dat was het enige driekleurige bord in mijn bezit ... rode bloemen, blauwe bloemen en louter groene stengels. Ik moet van iedere kilo straf die over de wereld wordt verdeeld, driekwart kilo op mijn schouders nemen.

HERRMANN

(heeft de hele tijd verlegen met zijn klompvoet door de scherven gepord.)

Maar Mamma, jij neemt gewoon alle rotzooi zo zwaarmoedig op in je binnenleven. Jij bent echt verslaafd aan alle rotzooi. Wat zou jij doen, als je geen zwaar gewicht meer kon vinden dat jou een erge belasting bezorgt? Wanneer je niet ongemakkelijk bent in jezelf, dan ben je altijd echt ongelukkig.

MEVROUW WURM

Matig jouw perverse stem, afgekeurde kreupele. Nu heb jij met jouw verrotte leven mijn vader vertrapt. Een hoef heb jij als de Satan. En wat er in jouw geslachtelijke broek gebeurt, dat wil ik al helemaal niet weten. Daar moest ik altijd al van weg kijken, toen ik jou als pervers kind je achterste moest schoonpoetsen. En gestonken heb jij altijd ... niet eens jouw liefelijke vader heeft zo'n stank met zich meedragen tijdens mijn bevruchting als jij in mijn leven altijd hebt gestonken. Mijn vader heeft mij mijn geur al vroeg kunnen afleren met zijn rechtvaardigheid. Mijn vader was een echte heilige. Die heeft nog gewerkt, toen hij allang was gestorven. Zelfs toen hij allang ingegraven was in de aarde van het vaderland, was er nog vaak een zuiverheid in het leven, waar allang een smerigheid had moeten zijn, als het er normaal aan toegegaan was ...

(Zij vliegt plotseling naar het raam en snuffelt aan haar talrijke bloempotten.)

Ik wist het toch. Nu heb jij alweer tegen mijn bloemen aan gepiest, pervers strontvarken. Mijn bloemen hebben alweer te lijden onder jouw buitenaardse urine.

(Zij grijpt op het dressoir naar een rotting en geeft Herrmann een paar slagen op zijn rug.)

Daar en daar ... goddeloos ongedierte ... *(uitgeput)* Niet eens mijn bloemen gun jij mijn spaarzame leven ...

HERRMANN

(schreeuwt opgewonden:)

Jouw bloemen moeten kunnen sterven. Jouw bloemen staan voor het raam en bekijken de hele wereld. Jouw bloemen houden alles voor mij tegen en steken jouw bescheten geweten in mijn bloedige kop. Ik heb overal pijn, omdat mijn kop niet op de wereld heeft kunnen komen ...

MEVROUW WURM

(tamelijk rustig)

Jij bent een sterveling. Jij bent uitgesorteerd. Jij verdient geen vreten meer. Jij zult naast de gierput ingegraven worden. Jouw leven zal verdeeld moeten worden onder alle boosaardige mensen, die er bestaan.

HERRMANN

(plotseling heel rustig)

En wanneer ga jij heen uit mijn uitgedroogde ogen? Zelfs mijn traanwater is al ingedikt als zure room, omdat door een boosaardige beschikking van God uitgerekend jij mij via jouw tweede gat op de wereld hebt gescheten. Wanneer zal mijn goddelijke mammaatje eindelijk eens in de wormige aarde moeten bijten? En wanneer zal dan de kleine Herrmann eindelijk elke dag op het graf van zijn lieve Mammie mogen pissen?

(Hij hinkt langzaam in haar richting.)

Maar voordat de oude rottende Mammie uit de kleine Herrmann zal wegetteren, zal de kleine Herrmann nog één keer lief zijn voor zijn Mammie. Nu gaat de verstandige Herrmann handig een vers gat boren in het hoofd van zijn Mammie en dan zijn lulu in het Mammiehoofd stoppen, omdat hij zoveel van zijn Mammie houdt, die Herrmann. Een vers gat boort Herrmann voor zichzelf, want van het oude gat, daar gruwelt Herrmann van, daar is hij uit tevoorschijn gekomen, de kleine Kreupelherrmann.

(Mevrouw Wurm houdt een vuist voor haar mond en jammert vol afschuw.)

Waarom schreeuwt zij dan zo, die oude Wurmenmammie? Ja nee, wat heeft zij dan niet graag, wanneer er eindelijk eens van haar wordt gehouden, van Mammie? De Oomvoogd heeft ook zoveel van de heel kleine Herrmann gehouden, toen hij de kleine Kreupel-herrmann bij de nek pakte en hem de grote oomvoogdlulu in zijn kinderbek stak. En de Oomvoogd heeft toch ook gezegd, dat dat zó lief is, dat je het helemaal niet verder kan vertellen. Laat de kinderen tot mij komen, zei de Oomvoogd, omdat hij goed op de hoogte was van een echt katholiek geloof. En toen zei de Oomvoogd verder, dat Herrmann een slikbeweging moest maken ... zoals bij een gezonde pil, omdat dat dan nog veel liever is, en dat de kleine Herrmann nu een volwassen mens is, maar een geheime volwassen mens en dat hij eigenlijk niet zoveel moet spugen en huilen, omdat het de schuld is van zijn witte huid met zijn vuurrode haren, en omdat Herrmann alles is ... een mannetje, een wijfje en een beestje in één. En toen zei de Oomvoogd ook nog, dat je het kontgat ook moet onderzoeken, omdat alle roodharige mensen zulke vreemde kontgaten hebben, van die roodwitrode kontgaten. Maar toen is de postbode gekomen en heeft alles kapotgemaakt, zoals de Oomvoogd zei. En omdat de Oomvoogd steeds aan zekerheid dacht, bracht hij de volgespoten Herrmann drie dagen lang in de varkensstal onder, zodat er geen valse vuilspuiterijen uit Herrmann tevoorschijn zouden komen. Want de mensheid in zijn hele omgeving begrijpt dat niet, dat een klein roodwitrood kind ook een geil varkentje kan zijn. En kleine Herrmann moest er toen aan denken, dat de

varkens in elk geval niets in de eigenlijke Herrmann wilden steken, ook al verpletterden zij de Kreupelherrmann bijna, die vette varkens in de stal. Maar de kleine Herrmann was tenminste bevrijd van alle mensen, eindelijk geen echt mens meer, dacht hij bij zichzelf ... en hij at mee van het varkens-vreten. Er heerste duisternis in de stal en een warmte en Herrmann dacht, dat de dood al zou komen, zoals ons dagelijks varkensvoer geef ons heden ... als je wegsterft, dan sterven alle mensen in het eigen hoofd ... de dood zal komen en hem bevrijden van alle mensen die er moeten bestaan ... en hem schoonsterven van alle dodelijke mensen ... Maar de dood kwam niet, maar alleen Herrmanns Mammie. En Mammie zei, dat de kleine Herrmann absoluut zijn kleine gore bek moet houden, omdat de Oomvoogd een rechtschapen mens is, omdat hij de Oomvoogd is. En Herrmann zei, dat hij voortaan geen Herrmann meer wil heten, omdat als de naam weg is, de dood misschien gemakkelijker in het lichaam naar binnen kan komen. En Mammie zei, dat je moet leven, omdat de hel een nog veel grotere provisiekamer vol smarten voor de mensen heeft ... dan de wereld.

(Mevrouw Wurm krijgt een krampaanval en jammert. Herrmann hompelt naar het dresseoir en pakt er een heel grote kurkentrekker uit.)

Maar Herrmann heeft toch zijn Mammie om van te houden, daarom hoeft hij niet altijd op straat te huilen, omdat alle vrouwen hoeren zijn en veel harder kunnen lopen dan Herrmann. Die kan toch zijn eenzame lulu in het versgeboorde kopgat van zijn Mammie steken, niet zoals bij de snelle hoeren op de stratenwereld, die hij hoogstens een steen tegen het lichaam kan gooien ... en dan lopen die allemaal nog sneller dan zonder een Herrmannsteen tegen het lichaam.

(Hij hompelt naar Mevrouw Wurm, de kurkentrekker op hoofdhoogte.)

Zo, en nu komt het gat voor de lulu van Herrmann in het hoofd van zijn lieve Mammie terecht ...

(Mevrouw Wurm maakt zich los uit haar verstarring en begint koeterwaals te schreeuwen, waarin heel vaak het woord 'politie' voorkomt. Plotseling komt Meneer Kovacic binnen.)

MENEER KOVACIC

Wat is dat voor een arrogantie die U hebt, dat het eigenlijk helemaal niets uitmaakt, als U zo'n luidruchtig leven leidt. Bent U soms door de hele normale gezondheid verlaten, dat U helemaal niet kunt merken, dat de wereld nog vol is met andere mensen, dat er boven en onder en links en rechts massaal keurige levens worden vertoond. Mijn vrouw heeft bij het strijken een vinger verbrand en mijn dochter is door het lawaai zo lastig geworden, dat ik haar er een draai om de oren in moest slaan. Zelfs de cavia is wakker geworden.

MEVROUW WURM

Dat spijt mij nu toch tot en met een verontschuldiging, Meneer Kovacic. Het is de slechte luchtdruk misschien die zo'n grote opwinding in de harten van de mensen uitoefent. Ik heb natuurlijk tegen Herrmann gezegd, dat hij te overmoedig is met zijn jeugd.

MENEER KOVACIC

Ik schijt mijn hele weekrantsoen zo op uw luchtdruk en op uw jeugdige Herrmann, totdat er al helemaal geen overmoed meer uit de hoop tevoorschijn kan kijken. Dat is toch helemaal geen gunstige opvoeding die U in uw binnenleven hebt.

HERRMANN

(een stap in de richting van Kovacic)

U ... U ... U Kovacic U. Wat kraamt U nu tevoorschijn uit uw buitenlandse mens, U twijfelachtig sujet U. Dan moet U maar een betere voorzichtigheid betrachten in een lawaaiig opzicht, dat uw vrouw niet altijd met haar schedel tegen de muur slaat de hele nacht, wanneer U zo'n afstotelijk geslachtsverkeer hebt met die teef ... boem boem, gaat het de halve nacht ..

MEVROUW WURM

(luid)

Herrmann, houd je kwellende mond.

MENEER KOVACIC

Ik ... ik ben sinds twee generaties een inheemse Duits-Oostenrijker. Gezond en onbesproken ben ik ook en bovendien ambtenaar.

Die artistieke invalide, die sla ik nu zijn leven in elkaar. Uitgerangeerd stuk ...

(wil zich op Herrmann storten. Dan stormt Mevrouw Kovacic door de open huisdeur naar binnen.)

MEVROUW KOVACIC

Rudiii ... niet doen.

(Meneer Kovacic staat stil.)

Nou moet je echt niet je redelijke vuisthandsen vuil maken aan die daar ... Dan ruim je mogelijkerwijze een stuk tuig van de menselijke maatschappij af en wordt dan door de

menselijke maatschappij bestraft, omdat je bestraft moet worden, omdat er nu eenmaal wetten moeten zijn, waaraan je je moet houden, ook de wetsgehoorzame mensen.

MEVROUW WURM

(tegen Herrmann)

Zie je, dat krijg je nou bij jou met jouw slechtheid. Alle mensen hebben een opwinding moeten opzoeken.

(Zij slaat Herrmann een paar keer in zijn gezicht. Herrmann tuimelt achterover in de scherven van het bord.)

Ik ben in een vertwijfeling terecht gekomen, en het gezin Kovacic is opgeschrikt in zijn gezinsgevoelens. En dan zou ik al helemaal nog niet willen weten, wat Mevrouw Grollfeuer voor een gedachten moet hebben. Alles maak jij kapot, omdat jij zo bent, zoals je bent.

(Mevrouw Wurm barst in snikken uit. Herrmann knielt bij de scherven en kijkt er radeloos naar. Onhandig probeert hij het bord te reconstrueren.)

MEVROUW KOVACIC

Stelt U rustig uw leven gerust, Mevrouw Wurm. Wij weten toch, dat U een goede spaarzame vrouw bent. U draagt een zwaar kruis met uw kind, ook al heeft U geen schulden. Maar juist de goede mensen vallen soms uit het raam, omdat ze dichter bij het licht willen zijn en daarom te ver naar buiten hebben geleund. Wij begrijpen het innerlijk van Mevrouw Wurm, hè Rudi. Rudi begrijpt ook heel veel van uw ingewanden, hè Rudi. Zeg wat, Rudi.

MENEER KOVACIC

Jaja, zeker, jaja.

MEVROUW KOVACIC

Het beste zou zich uw beschadigde kind namelijk natuurlijk in een gediplomeerde gezondheidsinstelling kunnen uitleven, beste Mevrouw Wurm. Dat zou uw zware leven verlichten en het lichte luchtige leven zou U dan misschien in een helder lichtig bejaardentehuis verder kunnen uitgenieten, totdat het alle schadelijke levensdelen is vergeten, beste Mevrouw Wurm. En de woning, die zouden wij dan van U overnemen, dat zou geen omslachting zijn voor ons en ons gezin.